

Sánchez vol tenir pressupost a l'estiu amb el vot d'ERC

Els republicans lliguen el sí als avenços en la taula de negociació i al final veuran si fan una esmena a la totalitat

La jutgessa autoritza el permís a Cuixart

Contradiu l'opinió de la fiscalia, que s'havia oposat a la sortida

Avalen que es resti la pausa del cafè de la jornada laboral

L'Audiència Nacional avala que s'hagi de recuperar de la jornada el temps de la pausa per anar a fumar o fer el cafè

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 12 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15268 - AVUI / Any XLII. Núm. 14138 - EL PUNT

“Amenaça molt greu”

COVID-19 • L'OMS bateja oficialment el nou coronavirus, que qualifica d'“amenança molt greu” i d'“enemic número 1”

El Mobile, a un pas de la cancel·lació pel degoteig de baixes

PURGUES • La Xina destitueix dos alts càrrecs de Salut de Wuhan i el nombre de morts per l'epidèmia ja supera el miler

Turistes xinesos arribats de Pequín, amb mascaretes, ahir a l'aeroport de Barcelona ■ ORIOL DURAN

Amb mascareta a l'aeroport

Els Maristes accepten pagar a les víctimes

Els religiosos són el primer orde que indemnitzarà els que van rebre abusos

Front comú de les llengües minoritzades al Congrés

El Sinn Féin pressionarà pel referèndum a Irlanda

MD
Mediterranean Diving Show

14, 15 i 16 FEBRER 2020

www.mdivingshow.com

FIRA DE CORNELLA

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Tian Riba

2 més 2 igual a 3

Diu, diuen, diuen que hi ha 300.000 vots orfes de partit. I ha començat una cursa desenfrenada, però sem-

pre amb moderació, per oferir a aquests soferts ciutadans un refugi electoral. En una de les opcions, la dels empenyats del PDeCAT, hi ha Marta Pascal, però també Lluís Recoder o Carles Campuzano, i, vista la presentació del llibre de l'excoordinadora general defenestrada per Carles Puigdemont, bona part de la vella guàrdia convergent, inclòs Miquel Roca. Pascal va fer *overbooking* en la presentació del seu llibre, cosa que podria fer pensar que l'opció que encapçala té molts seguidors, si no fos perquè la llibreria La Central, on es feia la presentació, era massa petita ja d'entrada. Però, sobretot, si no fos perquè, veient alguns dels assistents, hom es pregunta si hi ha 300.000 votants orfes o el que passa és que els que s'han quedat orfes de votants són alguns expolítics. En tot

En política no és mai o una cosa o l'altra, en política 2 més 2 no sumen mai 4

cas, Marta Pascal té tota la raó quan defensa que no s'ha de tenir por de dir el que es pensa i que, massa vegades, la política cau en les trinxeres i a cada trinxera hi ha un pensament únic. Ara bé, això no vol dir obligatòriament que l'espai electoral que busca existeixi de veritat. De fet, els famosos 300.000 vots els busca també ERC. Però els busca també Junts per Catalunya. I segur que el PSC. Perquè els partits polítics evolucionen, però també ho fan els seus votants. O sobretot ho fan els seus votants. És, per exemple, perfectament compatible una política de denúncia tant per part dels presos com dels exiliats, amb el pacte per gestionar el mentrestant. És perfectament compatible simpatitzar amb Carles Puigdemont o amb Oriol Junqueras i amb el peix al cove. O votar Miquel Iceta o Jéssica Albiach i no voler presos. No és mai una cosa o l'altra. I això ho saben els partits, però ho saben, sobretot, els ciutadans. Que es pot caminar i menjar xiclet i que en política 2 més 2 no sumen 4. I, si no, mireu les enquestes que diuen que el PP i Ciutadans sumats... acaben restant.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

La tendresa enmig de l'infern

No és que m'emocioni que els Oscars premiïn els meus actors favorits, però m'agrada que Laura Dern hagi guanyat com a millor actriu de repartiment per la seva interpretació de l'advocada Nora Fanshaw a *The marriage story*, la pel·lícula de Noah Baumbach condemnada a ser exclosa dels premis importants per ser una producció de Netflix. Vint-i-cinc anys després de representar la ingenuïtat en el món tèrbol i corromput de *Vellut blau*, el seu primer film amb David Lynch, Laura Dern està esplèndida interpretant aquesta advocada especialitzada en divorcis decidida i implacable en l'exercici de la defensa de la seva representada. Cadascun amb les seves raons per separar-se en un moment en què l'amor se n'he anat mentre que reconeixen que no com l'actriu Nicole (Scarlett Johansson) i el director teatral Charlie (Adam Driver) havien decidit acordar-se sense la intervenció d'advocats. Tanmateix, per tenir la custòdia del fill i, sentint-se fràgil, creient que necessita protecció davant d'un home que l'ha anul·lada, Nicole contracta l'advocada i aleshores la

“I és així que, observant la tendresa enmig de l'infern, al final em vaig sentir inesperadament commoguda

separació es converteix en un infern, en una travessia dolorosa plena de retrets en què es cova l'odi a una persona que s'ha estimat. De fet, més que explicar la història d'un matrimoni, Baumbach mostra una separació amb uns recursos dramàtics que posen els personatges en crisi fins fer-se estranys l'un per l'altre i per si mateixos.

El cas és que, de manera paradoxal i també diria que contradictòria, m'encanta la presència en la pel·lícula de Laura Dern, tan potent, però la introducció del personatge em sembla sobtada i forçada per tal de donar un gir dramàtic a la història de la separació a través de la intervenció dels advocats. De fet, mentre al principi vaig pensar que era una pel·lícula *cool* ambientada en el món del teatre independent de Nova York, els elements narratius i dramàtics m'interessaven relativament poc i em distanciaven. Tanmateix, a la vegada em vaig anar sentint atrapada per uns detalls que, com una mena de subtext aliè al desenvolupament argumental que enfronta els personatges, em feien present allò difícil que és separar-se de qui has estimat: els vincles creats amb la convivència que fan que, fins i tot en plena batalla, sentis la familiaritat càlida del cos de qui et separen o que, de sobte, tinguis ganes de cordar-li les sabates com havies fet tantes vegades abans. I és així que, observant la tendresa enmig de l'infern, al final em vaig sentir inesperadament commoguda.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/8548zw>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Diàleg

És impressionant, aquest diàleg que hi ha entre els governs català i espanyol. El ple del Parlament va reclamar fa quatre dies (ep, amb el vot de totes les forces independentistes i l'abstenció dels comuns!) la petició que a la taula de diàleg hi hagi "un mediador internacional" que "vetlli pel compliment dels acords" i ahir, com aquell qui res, la portaveu del govern espanyol, María Jesús Montero, ho va enllestir en 30 segons. "Aquest és un tema tancat", va deixar anar. "Aquesta figura no és necessària", hi va afegir. I, responent una pregunta sobre la petició feta pel ple del Parlament i pel fet que el mateix president de la Generalitat, Quim Torra, insisteix en la necessitat de la figura del mediador, va concloure: "Aquesta és una falsa polèmica." Caram, doncs, quin diàleg! Si més no ho podrien dissimular una mica, i dir que ho estudiaran. Bé que ho van fer durant la famosa cimera de Pe-

“Montero ventila en 30 segons (o li ho sembla) la figura del mediador que reclamen Torra i el Parlament

dralbes, quan la figura del mediador (allà en deien relator, que semblava més un notari) va ser per unes hores sobre la taula. Podrien dir, simplement, que ho estudiaran en la primera reunió de la mesa, que és allà on les coses suposadament s'han de decidir de mutu acord. Però no. A la primera reunió de la mesa, hi volen arribar amb aquesta polèmica enterrada, deixant de banda la "falsa polèmica" que, se-

gons Montero, hi ha en aquests moments. Tant li fa que ho demani el Parlament, i tant li fa que ho reclami Torra. Qui són, per demanar-ho? Aquest és, diuen, un tema tancat. El govern espanyol decideix unilateralment que el mediador "no és necessari" i tots a callar. I jo em pregunto: i quina por els fa, que hi hagi un mediador? Que això posaria en relleu que hi ha una negociació? Però que no han dit que la volien? Tenen por que el mediador, relator o diguin-li com vulguin, aixequi acta dels acords i després quedi clar que no es compleixen? Ja tenen decidit que no els compliran? No havia de ser, aquest, un diàleg obert, diàfan i transparent? Montero, com ja va dir Sánchez dies enrere, ahir va dir que "la totalitat dels espanyols són testimonis d'aquestes converses". Caram. Si han de ser tan transparents, tenen por d'un mediador? Sensacional, aquest diàleg.

De reüll

Emma Ansola

Fer-se la punyeta

Compte perquè estem en un horitzó d'eleccions i això vol dir que tot el que es fa i es diu s'inscriu en la precampanya electoral, en què l'únic objectiu aquí és guanyar terreny a l'adversari polític. Actualment a Catalunya ja hi ha dos partits que han exhibit aquesta lluita, JxCat i ERC. Així que, avís per a navegants, en aquest mar de tempestes i llàgrimes les accions i els discursos es fan i es diuen per fer la punyeta al contrari. En aquest context s'inscriu la taula de negociació entre els governs espanyol i català. JxCat insisteix en la figura

En un horitzó d'eleccions, tot depèn de guanyar terreny a l'adversari

de mediador, malgrat que l'executiu de Pedro Sánchez ja l'ha liquidada després de negociar amb ERC la creació d'aquest òrgan a canvi de la investidura i acordar que no era un actor necessari. En aquest context, la insistència de JxCat té més a veure amb el fet de posar el dit a la nafra dels republicans en període

preelectoral que amb la creença que la figura del mediador pugui ser útil. Tanmateix, el desgast del contrincant no és unidireccional ni porta únicament el segell dels *junters*. ERC també assenyala les contradiccions del soci i enmig d'aquest panorama no és d'estranyar que s'hagi optat per instal·lar una cortina opaca en la taula de diàleg entre forces i entitats independentistes. Així doncs, farien bé de posar-se les ulleres de campanya per llegir i interpretar el que passi d'ara en endavant en la política i maleir que en aquest període s'hagi convertit en l'art d'exhibir les debilitats i ferides de l'altre.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA PLATAFORMA PER LA LLENGUA

Òscar Escuder

Plurilingüisme a l'Estat

Espanya és un estat plurilingüe, però actua com un estat monolingüe imposant només el coneixement i l'ús del castellà. Això és justament el que denuncia la Plataforma per la Llengua, proposant ahir a Madrid que l'Estat promogui el coneixement de totes les llengües a tot l'Estat.

PRESIDENTA DE DIRCOM CATALUNYA

Maria Lluïsa Martínez

Presidència renovada

La directora executiva de comunicació, relacions institucionals, marca i RSC de CaixaBank serà presidenta de l'Associació de Directius de Comunicació quatre anys més. Es proposa reforçar el paper clau de l'associació a Catalunya i realçar la feina estratègica dels directors de comunicació.

INVESTIGADOR DEL VALL D'HEBRON IR

Javier Santos

Lideratge mèdic

L'Institut de Recerca de la Vall d'Hebron lidera un macroprojecte europeu per estudiar la relació entre l'intestí irritable i trastorns com ara l'ansietat i la depressió o malalties somàtiques com ara la fibromiàlgia. Hi participen 19 institucions sanitàries, universitats, centres de recerca i empreses de diversos països.

EDITORIAL

Les eleccions a Euskadi i Galícia

■ L'avançament de les eleccions al País Basc i a Galícia és un símptoma del factor de desestabilització que suposa el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol i el debat sobre la sobirania que hi ha en el seu rerefons. La data triada, el 5 d'abril, retalla només sis mesos les respectives legislatures a les dues nacionalitats històriques, que igualment haurien d'haver convocat els comicis a la tardor. L'únic objectiu d'aquest avançament és anticipar-se i evitar la influència de la convocatòria electoral a Catalunya, anunciada pel president Quim Torra per a abans de l'estiu un cop aprovat el pressupost de la Generalitat.

Els governs d'Urkullu (PNB) a Euskadi i de Núñez Feijóo (PP) a Galícia gaudeixen d'una estabilitat que no volen perdre i que les enquestes, a hores d'ara, no semblen amenaçar. La seva maniobra, per tant, és pactada, és de conveniència, i busca reforçar les posicions dels seus partits, dels seus governs i, en el cas del PNB, dels seus pactes amb el govern de l'Estat, pel temor que la campanya catalana, la pronosticada victòria sobiranista o la posada en marxa de la mesa de negociació política entre els governs espanyol i català puguin dinamitar unes condicions que ara els són favorables.

L'avançament electoral a Euskadi i Galícia permetrà calibrar també com es reorganitza la dreta espanyola en l'escenari resultant de les eleccions generals del novembre passat i, en particular, si Vox és capaç de confirmar el seu creixement espectacular al Congrés i si Ciutadans se'n surt a l'hora de frenar la seva caiguda en picat cap a la irrellevància política a través d'una aliança electoral amb el PP, a imatge de Navarra Suma.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Vigília del judici
El govern exigeix que no es faci respondre els presos polítics per "fets imaginats", la vigília de l'arrencada del judici de l'1 d'octubre.

10 anys Debat al PSC
El conseller d'Economia, Antoni Castells, alimenta el debat intern al PSC. Defensa el dret d'Ernest Maragall a opinar sobre el tripartit.

20 anys Front PP-PSOE
El candidat del PSOE a la presidència espanyola, Joaquín Almunia, proposa a Aznar un front comú per aturar els nacionalistes.

Full de ruta

David Marín

El virus de la por

No hi ha res psicològicament més fràgil que el capitalisme. Es produeix una grip a la Xina i el principal congrés tecnològic de Barcelona comença a trontollar sorollosament. Un home fa un esternetut en un mercat de Xangai, i una multinacional electrònica de Wall Street perd el 20% del seu valor a la borsa, i una de farmacèutica en guanya el triple. Disculpi, senyora, però la globalització i jo som així. Abans que el virus, sempre arriba primer la por. S'infiltra pels telenotícies i les xarxes socials, passa d'un mitjà a un altre, supera tots els anticossos que el periodisme professional i el sentit comú hi puguin posar, i acabem tots contagiats de l'histerisme planetari: bufanda, caldo calent i llit.

Que el capitalisme és fràgil ho sabem des del crack del 1929. Un dilluns negre i de sobte es va acabar el somni de felicitat i creixement permanent que semblava portar la nova era tecnològica i industrial. I el segle XX es va

El virus que va provocar tres anys de guerra i 40 d'infàmia encara es manté viu en sales judicials, casernes, mitjans de comunicació i partits

tòrcer i va donar pas a tota mena de monstres i desastres. No va ser un virus: el virus era la por. La borsa de Nova York es va ensorrar perquè els inversors van tenir pànic de perdre allò que hi havien posat, i Adolf Hitler va guanyar les eleccions perquè els alemanys van tenir por que el marxisme ensorrés la seva economia i la seva identitat. La por del nacionalisme espanyol a acabar de perdre les darreres engrunes del seu antic esperit imperial és el virus que va provocar tres anys de guerra, 40 d'infàmia, i encara es manté viu en sales judicials, casernes, mitjans de comunicació i partits polítics: què és això de negociar amb els ciutadans d'una part del país que puguin organitzar-se de manera independent a l'Estat? El virus, o sigui, la por, es troba tan ben posat en els ancoratges del poder espanyol que fins i tot els de Podem renunciïn a defensar referèndums i llibertats d'elecció abans i tot de trepitjar la catifa vermella del poder. No és cap virus. El virus, en realitat, és la por.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau

Seqüeles del tsunami

Deia en el meu darrer article que de Marchena es podia esperar qualsevol subterfugi abans d'admetre que la sentència del TJUE el desqualificava a ell i a la cúpula del poder judicial. El fort clatellot rebut no va ferir de mort la més temible fera del Règim del 78 (el CGPJ polititzat per Lesmes), però sí de prou gravetat per estimular el seu instint venjatiu i repressor. La reacció va ser clavar les seves urpes sobre Junqueras i Torra (amb els exiliats no ho poden fer), aplaudides amb grans titulars per la caverna mediàtica, així com l'èxit momentani de les pressions descomunals que van fer sobre el president del Parlament Europeu, l'italià Sassoli.

UNA CÚPULA DEL PJ amb magistrats i fiscals de nul·la fiabilitat per les connotacions polítiques de molts d'ells amb l'antic règim. Els seus *hooligans* poden gaudir d'aquesta efimera victòria, donat que tots els processos oberts solen ser llargs, però arribaran als tribunals europeus —per sort— imparcials i, al no vetllar per la *indisoluble unidad de España*, resultarà, com s'ha constatat fins ara, que les sen-

tències dels jutges espanyols rebran noves patacades en terreny europeu, cosa que esperem que es produeixi en el contenciós contra Junqueras i Torra obert per l'obstinada actitud dels Lesmes, Marchena i Llarena i d'altres representants de l'encegat orgull hispànic, que prefereixen morir abans que claudicar. Ho demostra l'airada reacció del CGPJ a l'anunci de Sánchez de desjudicialitzar el conflicte català i revisar del Codi Penal el delictes de sedició, cosa que els ha fet sortir de polleguera; com el suspens d'Espanya en l'examen de Ginebra, per incompliment i restricció dels drets bàsics exi-

gits per l'ONU: el de llibertat d'expressió entre moltes altres. Tot per la negligència d'uns senyors amb toga de brodats blancs a les mànigues, que ves a saber si els hi han regalat, com la universitat Rei Juan Carlos I li va regalar el màster a Pablo Casado, per les seves aptituds polítiques, molt discutibles, car és obcecat i no sap discernir...

EN LA SEGONA PART del judici sobre l'1-O, ara contra el major Trapero i els alts càrrecs d'Interior, la fiscalia els ha acusat de rebel·lió i sedició, per poder-los jutjar a l'Audiència Nacional (el TOP durant la dictadura) i no a Catalunya. D'on resta evident que el polititzat CGPJ no vetlla per la justícia sinó per engarjolar aquells que —segons el seu parer— *quieren romper España*. Tot i que la sentència de la magistrada (també del PP!), Espejel, està cantada, Trapero va desmuntar el relat maliciós del fiscal Carballo amb seguretat i contundència. Un nou judici vergonyós com el del Suprem (clarament semblant als del franquisme), contra el qual s'haurà de recórrer als tribunals europeus per obtenir una sentència justa.

“Les sentències dels jutges espanyols rebran noves patacades en terreny europeu

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Les clavegueres d'Educació

■ A més de les clavegueres de l'Estat, hi ha les clavegueres d'Educació, les quals consisteixen en equips directius sense escrúpols que han convertit els centres educatius en els seus feus i que fa temps que han oblidat que són servidors públics. Aquestes direccions gaudeixen d'un poder absolut, de total impunitat, i regeixen els seus centres de manera arbitrària i totalitària.

El fet que el professorat interí sigui tan inestable i n'hi hagi un gran nombre ha propiciat que sovint hagi esdevingut un grup d'aduladors que volen mantenir la feina en els seus centres, amb la qual cosa l'amiguisme, l'*enxufisme* i el nepotisme són a l'ordre del dia. En molts casos aquests càrrecs directius estan ocupats per persones desequilibrades, amb trets de personalitat psicopàtics, egòlatres,

controladores, que exigeixen una submissió absoluta i a qui no s'ha realitzat cap prova psicològica per verificar la idoneïtat per al càrrec.

Quan a tot això s'uneix una inspecció que actua en connivència amb la direcció del centre, tenim el còctel perfecte per assetjar el professorat nouvingut, qüestionant la seva capacitat per exercir les seves funcions. S'inicia un procés d'assetjament que va augmentant exponencialment fins a provocar una baixa mèdica. I, si a tot això, hi afegim que els professionals mèdics de Riscos Laborals ja han comprat la versió de la direcció, la indefensió per a la víctima és absoluta.

És curiós que aquests professionals repeteixin la versió de la direcció del centre utilitzant el mateix discurs, però el més sorprenent és que una professional mèdica en qüestió cometi la malaptesa terrible de cridar la persona asset-

jada pel sobrenom afectuós que fa servir la seva família i que també utilitzaven a l'escola en comptes del seu propi nom. Com ho va saber? És evident que va ser avisada per la part agressora. Senyores i senyors del Departament d'Educació, hi ha una gran quantitat d'escombraries per netejar i molts líders històrics que no són aptes per als càrrecs que ocupen.

DOLORS PANIAGUA
Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat)

Vigilem que els arbres no ens amaguin el bosc

■ Durant els judicis del procés ens han omplert el cap de tecnicismes jurídics, n'hi ha hagut per donar i per vendre i tots hem anat aprenent alguna cosa, poca, entre aquest batibull d'informacions que ens arriben des de totes bandes.

Però no hem d'oblidar allò que realment importa, el que hi ha darrere els judicis és ni més ni menys que una repressió sense parió a altres països democràtics. Ni aquests judicis, ni els empresonaments previs, no s'haurien d'haver portat a terme de cap de les maneres. L'Estat espanyol ens priva de les nostres llibertats i manifesta que mai, mai, reconeixerà el nostre dret a l'autodeterminació.

Davant aquesta actuació unilateral de tots els governs del Regne d'Espanya, no es pot fer cap altra cosa que deixar de complir les lleis injustes. I això és el que ha passat, s'ha donat una situació il·legal legítima i una forta, fortíssima, repressió com a única resposta. No ho oblidem quan ens parlin de marcs jurídics i d'altres qüestions similars.

TERESA CALVERAS
Barcelona

La frase del dia

“No hi ha cap raó de salut que aconselli ajornar o no celebrar el MWC”

Salvador Illa, MINISTRE DE SANITAT

Tribuna

Antoni Segura i Mas. Catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Barcelona

La tradició dels oprimits

La visita de Pedro Sánchez a Catalunya per trobar-se amb el president Quim Torra i l'entrevista de Jordi Évole a Oriol Junqueras a la presó de Lledoners emesa diumenge passat per TV, han encès les iras de la caverna mediàtica i política del nacionalisme espanyol, que clama al cel pel que consideren un aval als “colpistes de l'1-O” i una amenaça a la sacrosanta unitat d'Espanya. Des de Vox fins al PP –deixo a banda els partits minoritaris i irrelevants amb la seva patètica cridòria històrica– i les capçaleres dels principals diaris de la dreta s'han alçat veus contra Évole, que gosa parlar de presos polítics i s'acomiada del líder d'ERC desitjant que la propera entrevista la puguin fer en llibertat, i contra Sánchez per tractar amb algú que consideren que ja no és president de la Generalitat. Bé, com al final de l'obra de l'autor xilè Sergio Vodanovic *Deixa que els gossos bordin* (1959), és senyal que avancem.

SENS DUBTE, l'octubre del 2017 es van cometre errors, l'entrevista de diumenge en traspua alguns, la lectura de *Tota la veritat*, de sis periodistes rellevants de casa nostra, en posa al descobert molts d'altres, potser el més irritant i inquietant saber que el procés estava conduït a l'ombra per un estat major o sanedri de persones no elegides a les urnes però amb capacitat de condicionar les decisions del govern, la qual cosa neguitejava fins i tot a alguns consellers, ja que si les coses anaven mal dades –com així va ser– serien ells qui n'haurien de pagar les conseqüències jurídiques. Això explica, en part, algunes dimissions de darrera hora, perquè ara també sabem, per boca de Marta Pascal, l'excoordinadora del PDeCAT, que no es podia discrepar del president Carles Puigdemont ni, de retruc, del mencionat sanedri.

I NO, CONVOCAR el referèndum no va ser cap error i, en tot cas, es tenia la majoria

parlamentària suficient per fer-ho i era bo que, una vegada (una segona vegada si considerem el procés participatiu del 9-N), es posés damunt la taula la voluntat de consultar els ciutadans de Catalunya sobre quina volien que fos en un futur la seva forma de relació política amb l'Estat espanyol. Una altra qüestió és si la majoria parlamentària, atesa la insuficient majoria social, permetia proclamar la independència sense valorar prèviament la resposta d'un Estat espanyol històricament intransigent, amb una monarquia hereva del franquisme i amb pulsions autoritàries, i una dreta espanyola, aquesta sí, amb una tradició colpista. Ni sense tenir en compte tampoc la situació geopolítica a la UE després del *Brexit* i la consegüent manca de suports internacionals.

A HORES D'ARA, que les relacions entre ERC i JxCat no passen el millor moment no és cap secret. D'una banda hi ha les lògiques diferències ideològiques entre dos partits amb sensibilitats socials dife-

rents. De l'altra, el deteriorament de les relacions personals entre alguns dirigents d'ambdues formacions que el procés –i sobretot l'enfocament del postprocés– ha produït, especialment entre dues posicions força antagòniques: o renunciar a fer política per apostar-ho tot al “com pitjor, millor” i a un enfrontament eixorc; o apostar pel pragmatisme polític amb la voluntat d'eixamplar la base social del republicanisme i de l'independentisme. En tots dos casos, però, cal perseverar en l'acció exterior i en reclamar la llibertat dels presos polítics i els exiliats com impulsa Òmnium Cultural i la plataforma Som el 80%.

EN LA LÍNIA d'aquest pragmatisme polític s'inscriu l'opció d'ERC de donar suport a la investidura de Sánchez i, probablement, en unes setmanes, als pressupostos del govern espanyol. Però que ningú s'engany, no a canvi de res. De moment s'ha produït la reunió de presidents de la setmana passada en què Sánchez presentava 44 punts per facilitar el que denomina el “desgel” i que podria abordar immediatament amb un mínim de voluntat política, mentre al mateix temps intentava igualar l'impacte de la trobada amb altres reunions a Barcelona; i promesa de convocar la taula de negociacions abans d'un mes. Fins ací el que ha donat de si el pragmatisme. I cal no avançar esdeveniments i especular, com ja fan alguns, amb futurs tripartits que, com bé va recordar Oriol Junqueras, són ara per ara poc plausibles

“Cal no avançar esdeveniments i especular, com ja fan alguns, amb futurs tripartits que, com bé va recordar Oriol Junqueras, són ara per ara poc plausibles”

De set en set

Ignasi Riera

“Siau qui sou”

L'Editorial Eumo publicava el 2019 un llibre seriós i, a més, didàctic: *El primer procés contra Catalunya*, de Pere

Bosch i Cuenca. Tip de comentaris apocalíptics, d'experts en tot i arreu i sempre, encara no canonitzats, he pensat, algun cop, que més val no perdre el temps en debats amb qui no sap, ai els noms déus de la comunicació subvencionada!, que no té ni un raconet al cervell per injectar-los un pesic de dubte. És la meua manera de viure prou bé a Madrid..., on també trobes persones com cal entre els pocs conciutadanes-conciutadans que encara no han aconseguit ser presents a les ben assortides nòmines ministerials o dels dits “grups de pressió”, que subsisteixen gràcies a una rara miopia de qui els subvenciona. No parlo d'oïdes. Fa disset anys que visc a Madrid, on els bars –per cert– són millors que a la meua ciutat natal, Barcelona. Hi ha companys d'aperitiu que ens creuen, als defensors de la causa (s'entén: catalana), cornuts i pagar el beure. Els pregunto com és que saben tant sobre l'ofici, homologat, de cornuts... i si és que els anys de pràctica els ha doctorat en l'ofici. (No em contesten, però em paguen la ronda.)

Costa i Llobera, eclesiàstic ric, mallorquí i bon poeta, recomanava als joves: “Siau qui sou, més no atiant vells odis ni amb empàtiques declaracions lloant tot lo que és vostre, fins les mateixes úlceres...” Bon consell! En el marc de les noves converses entre representants catalans i el govern d'Espanya, ¿no seria bo aprovar una clàusula que exigís als comentaristes oficials i en nòmima sobre Catalunya que els fes idonis per parlar, si els abellia amb rauxa, però amb una ombra de seny, sobre el meu/nostre país?

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC apressa la fiscalia per inhabilitar Torrent i la mesa

■ Li demana que investigui de nou el president, Costa i Campdepadrós per admetre el debat sobre l'autodeterminació ■ La fiscalia archiva les denúncies per incompareixences en comissions

Jordi Alemany
BARCELONA

El Tribunal Constitucional (TC) estén el setge per fer efectiva una inhabilitació del president del Parlament, Roger Torrent, en aprovar ahir per unanimitat una nova demanda perquè la fiscalia investigui si van incórrer en possibles accions penals en admetre a tràmit la mesa el 29 d'octubre una moció presentada per la CUP en què mostrava la voluntat del Parlament d'exercir de manera concreta el dret a l'autodeterminació. La desobediència s'estén també al vicepresident primer de la mesa, Josep Costa; al secretari primer, Eusebi Campdepadrós, i a la secretària quarta, Adriana Delgado, per haver acordat rebutjar el 5 de novembre les sol·licituds de reconsideració plantejades pel PSC-Units, Cs i el PP.

El tribunal considera

La mesa del Parlament, que es va reunir ahir en sessió ordinària ■ MARIONA PUIG / ACN

que es van ignorar i eludir les seves resolucions com ara la sentència que va declarar inconstitucional i nul·la la resolució del 9 de novembre del 2015 al Parlament "sobre l'inici del procés polític a Catalunya". De fet aquest sentència és la que va motivar que el govern de Pedro Sánchez presentés abans

de les eleccions un reguitzell d'incidents d'execució de sentència en un Consell de Ministres del 8 de novembre per considerar que resolucions aprovades pel Parlament sobre l'1-O, els presos, la presència de la Guàrdia Civil a Catalunya o la revocació del rei vulneraven l'ordre constitucional. I el cas és que

ahir mateix el Tribunal Constitucional va declarar extint un altre incident d'execució de sentència perquè els acords impugnats sobre la independència ja havien estat anul·lats.

En la nota del TC avançant el contingut de la interlocutòria, considera que el Parlament va vulne-

Junqueras insisteix en l'habeas corpus

La defensa del líder d'ERC, Oriol Junqueras, ha demanat reconsiderar la decisió del jutjat de Manresa que va denegar admetre a tràmit l'habeas corpus que va presentar el 10 de gener, un escrit on argumenta que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea està per sobre de qualsevol òrgan nacional i això "vulnera el dret d'accés als tribunals, de tutela judicial i a la llibertat i drets polítics relacionats".

rar l'ordre constitucional i estatutari i va actuar de "manera inequívoca per exercir el dret a l'autodeterminació" i persegueix "continuar amb l'inconstitucional procés secessionista de Catalunya". L'acord també desestima els recursos de súplica de Costa, Campdepadrós i 32 diputats del Parlament

contra la providència del 12 de novembre sobre l'admissió d'aquest incident d'execució. En el ple d'aquell mateix dia, la votació de la declaració política sobre l'autodeterminació es va fer tres minuts abans que el tribunal els comunicés que no podien fer-ho.

Aquest és el segon cop que el tribunal es dirigeix a la fiscalia per exigir les "responsabilitats penals que pugui correspondre", ja que el 28 de gener també ho va fer per haver permès el 22 i 25 d'octubre que el ple de la cambra tramités i aprovés un text en què es reprovava el rei Felip VI i es defensava el dret a l'autodeterminació. En aquell cas se citava Torrent, Costa i Campdepadrós.

Fiscalia i les comissions

Segons van explicar des de la mesa, la fiscalia ha arxivat les denúncies per incompareixença de diversos membres del govern del PP de Mariano Rajoy i alts càrrecs del govern espanyol en la comissió d'investigació parlamentària dels atemptats del 17 d'agost del 2017, en considerar que no hi estaven obligats. Tot i això la mesa va acordar portar a la fiscalia les incompareixences reiterades en la comissió sobre l'aplicació del 155 de l'expresident del Senat Pío García-Escudero i el membre del PP Ignacio Cosidó. ■

Endeutament garantit abans del pressupost

■ S'aprova poder fer operacions fins a l'aprovació definitiva dels comptes

J.A.
BARCELONA

En espera del debat que comença avui per aprovar els pressupostos de la Generalitat del 2020 després de tres anys de pròrroga, i amb l'abstenció segura dels comuns que en garantirà la seva tramitació, el ple del Parlament va aprovar ahir amb els vots de JxCat i ERC i l'abstenció

de CatECP, Cs i el PP el decret que permetrà en les pròximes setmanes, fins que no acabi la seva tramitació i aprovació definitiva dels comptes, garantir al govern de la Generalitat poder fer operacions d'endeutament limitat a les diferents entitats del sector públic, per la concessió d'aval i altres garanties per atendre les necessitats públiques i no incórrer en impagaments. El vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, va justificar així la urgència del decret, que també inclou algunes mo-

Pere Aragonès intervenint ahir a la tarda al ple del Parlament ■ GERARD ARTIGAS / ACN

dificacions urgents a la llei d'aigües i facultat mesures extraordinàries per "mitigar el risc d'inundació del Barranc de Barenys del barri de la Salut de Salou.

El debat va ser un preàmbul del que es veurà avui i en què Cs, el PSC, el

PP i la CUP van presentar esmenes de retorn a la totalitat en què es va evidenciar que els comuns ho veuen com l'inici d'una "nova etapa amb la taula de diàleg, el pressupost", i també per la convocatòria d'eleccions, segons va dir

el diputat Lucas Ferro, que no va estar-se de reclamar la necessitat de posar fi al "mal govern" dels últims 10 anys.

Cs, el PSC i el PP van coincidir a l'hora de censurar que l'aprovació d'aquest decret era fruit de la

"ineficiència" i de "no haver fet la feina" portant els comptes a aprovació el 10 d'octubre com marca la llei, tot i que els socialistes van ser els que hi van acabar votant en contra perquè: "No ens poden fer responsables de les seves irresponsabilitats", va assegurar la diputada Alicia Romero. Els comuns van retreure'ls que "una irresponsabilitat no es tapa amb una altra irresponsabilitat".

La CUP també hi va votar en contra i la diputada Maria Sirvent va posar en dubte l'opacitat de la gestió de l'Institut Català de Finances (ICF) o el fet que s'hagi de pagar el deute heretat de la gestió privada de l'empresa ATLL, i van retreure als comuns el pacte per un pressupost que "en un 95,2% és exactament el mateix que l'avantprojecte de l'any passat". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Budó dona allargues a la possibilitat que Torra posi les urnes abans de l'estiu

▣ La reunió entre partits i entitats independentistes, privada i sense data ▣ La portaveu insisteix en la figura del mediador i La Moncloa la dona per liquidada

Emma Ansola
BARCELONA

La portaveu del govern, Meritxell Budó, va posar ahir fre a decisions cabdals que s'han de prendre dins del curt calendari que queda de legislatura. De moment, tot sembla congelat en una nova demostració de força entre JxCat i ERC. Ara és el president Torra qui té la paella pel mànec.

Així, i quant a la data de les eleccions, que ERC vol consensuar amb el soci de govern, la portaveu de l'executiu va matisar ahir que els comicis podrien no ser convocats tan bon punt s'aprovi el pressupost, a mitjan març, com ja està establert en el calendari de la cambra catalana. La data de març situaria la possibilitat d'eleccions cap al maig o el juny.

Tanmateix, ahir Budó va remarcar que si bé el president Torra assenyalarà la data després que s'aprovi el pressupost, tal com va anunciar ell mateix que faria, això no vol dir en cap cas que la signatura del decret es faci de manera immediata i, consegüentment, allunyaria unes eleccions al maig o al juny després dels 54 dies reglamentaris. "És només potestat del president Torra escollir la data", assenyala Budó. Segons la consellera, el president escollirà la data d'acord amb el calendari que consideri més convenient. El que és clar és que hi haurà eleccions el 2020, però ahir es va obrir l'horitzó fins al mes d'octubre o novembre.

D'altra banda, hi ha pendent de fixar la data per a la celebració de la taula de partits i entitats independentistes per tractar el contingut de la reunió entre els governs espanyol i català. Aquest òrgan ja va celebrar una primera reunió i la seva tasca és rellevant tenint

El president Torra i els consellers de JxCat es dirigien ahir a la reunió de govern ■ ACN

en compte les diferències de criteri entre JxCat i ERC per consensuar, per exemple, el paper del mediador, que JxCat considera imprescindible per tal de disposar d'una garantia per als acords que assoleixi la taula entre els governs espanyol i català. La Moncloa, però, ja ha donat per tancat que no hi haurà mediador. Aquesta reunió encara no té data i, des d'ahir, la celebració s'ha envoltat d'ombres i silencis. Segons la portaveu, aquesta trobada "es desenvoluparà de manera discreta i prudent". La portaveu també va expressar el seu desig que les dues forces polítiques principals puguin arribar a acords que després siguin traslladats a la taula entre governs. De moment, en aquest aspecte, també prudència obligada, tenint en compte els desacords entre JxCat i ERC en un moment en què, amb un horitzó

d'eleccions, la precampa-nya ja s'ha instal·lat en la política catalana.

Tampoc estan resolts ni la data ni el calendari de la taula tècnica que ha de fer-se càrrec del contingut i el material de la taula entre governs. Més enllà dels presidents Torra i Sánchez i els vicepresidents Iglesias i Aragonès, no es coneix qui acabarà d'integrar aquest grup de treball.

I, finalment, tampoc hi ha data per a la comissió bilateral que ha de debatre sobre les competències i el contingut dels traspassos entre la Generalitat i La Moncloa. Es tracta d'un òrgan ordinari que sempre s'ha reunit per solucionar els conflictes competencials entre administracions. Des que va esclatar el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, aquesta comissió només s'ha reunit un cop sota el mandat de Pedro Sánchez i quan l'ara presidenta del Congrés, Meritxell

Batet, exercia de ministra d'Administració Pública i Territori.

Ahir la portaveu del govern també va deixar clar que el president Torra ja ha donat instruccions al conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, perquè convoqui la comissió bilateral, una decisió que el conseller no compartia fins que no se celebrés la taula entre governs i amb els principals punts de l'ordre del dia al descobert, com són el dret d'autodeterminació, l'amnistia dels presos polítics i la fi de la repressió. Una taula que la presidència del govern espanyol i també ERC volen celebrar aquest mes de febrer després que el pacte entre el PSOE i ERC fixés un termini de quinze dies des de la formació del govern espanyol. Ara, però, amb totes les reunions prèvies en *stand-by*, la taula de diàleg entre els dos governs es podria endarrerir fins al març. ■

Olga Tubau, advocada de Josep Lluís Traperó, en una imatge extreta d'un aparell de televisió ■ ACN

La fiscalia ataca Traperó amb 2.800 correus sorpresa

▣ Tubau demana invalidar una nova prova per vulnerar el dret de defensa
▣ Interrogatori a guàrdies civils

Redacció
MADRID

La fiscalia va intentar ahir posar contra les cordes el major Josep Lluís Traperó amb l'interrogatori d'un agent de la Guàrdia Civil que va girar a l'entorn de milers de correus electrònics de l'excap dels Mossos que no havien estat analitzats durant la fase d'instrucció del cas.

"No es pot pretendre que la defensa analitzi 2.800 correus si a instrucció no es fa cap pregunta sobre aquests, no estan documentats i apareixen ara; això genera indefensió", va denunciar l'advocada Olga Tubau, que va demanar que no es tingués en compte la declaració d'un agent de la Guàrdia Civil amb relació a aquests correus.

L'advocada va assegurar que l'interrogatori atempta contra el dret de defensa i va recordar que Traperó ja ha declarat com a acusat i no es pot defensar del contingut d'aquesta nova prova.

L'advocada també va apuntar que no està demostrat que el seu client hagués llegit els correus en qüestió.

Responent preguntes del fiscal, el comandament de la Guàrdia Civil va citar diversos correus que Traperó va remetre el setembre i l'octubre del 2017 a Cèsar Puig, Pere Soler i l'exconseller Joaquim Forn, entre els quals en va destacar alguns sobre les instruccions de la fiscalia o d'altres sobre els preparatius i les actuacions dels Mossos per complir les instruccions de la fiscalia i les ordres del TSJC. Responent preguntes de Tubau, el guàrdia civil va admetre que, alguns correus que va rebre Traperó, el major no els va llegir o no els va respondre.

Sobre l'anàlisi dels més de 77.000 àudios de les converses per emissora de ràdio de l'1 d'octubre del 2017, va explicar que no consta que cap binomi dels Mossos impedís l'obertura dels centres a primera hora del matí. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La ministra Montero i la vicepresidenta econòmica Calviño, presentant el quadre macroeconòmic previ al pressupost del 2020 ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

Sánchez vol tenir pressupost amb el vot d'ERC a l'estiu

■ Ruffián lliga el seu sí a l'avenç en la taula de governs i dirimirà l'esmena de rebuig en vigílies electorals ■ S'eleva el dèficit fins a l'1,8% i es relaxa el creixement a l'1,6% ■ Montero xoca amb Cleries pel finançament i l'IVA

David Portabella
MADRID

Els calendaris de Pedro Sánchez i de Quim Torra s'encreuen fins i tot més enllà de la reunió al Palau de la Generalitat i de la copresidència de la primera reunió de la taula de governs. Si bé Catalunya albira un horitzó electoral al qual li falta data, ahir el govern de Sánchez va aprovar el quadre macroeconòmic que serveix de pròleg als pressupostos del 2020 i ho va fer amb un avís als socis de la investidura com ara ERC: el vot a favor ha d'arribar a l'estiu i el vol per avançat abans de dur el projecte al Congrés per ser aprovat. Els de Gabriel Ruffián dirimiran si hi fan una esmena a la totalitat en vigílies electorals.

El Consell de Ministres va aprovar ahir un límit de

despesa no financera per al 2020 de 127.609 milions, un 3,8% més respecte al pressupost de base del 2019, que Sánchez no va aprovar per la convicció que preferia les eleccions anticipades del 28 d'abril abans que tenir comptes amb els independentistes. El quadre macroeconòmic vol equilibrar la promesa de despesa social amb l'ajust promès a la UE i per això relaxa el creixement a l'1,6% del PIB –dues dècimes menys del previst pel govern fa poc i en línia amb el que diu l'FMI– i el dèficit s'eleva a l'1,8% el 2020. Tal com van coincidir a dir la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, i la vicepresidenta econòmica, Nadia Calviño, les xifres a la baixa persegueixen “no vendre fum” i incorporar la “desacceleració” que s'albira.

El Congrés s'obre a l'eutanàsia emulant el Parlament

El Congrés va fer ahir un pas determinant per posar-se al dia en la despenalització de l'eutanàsia, un debat en el qual el Parlament ha estat pioner, fins al punt de portar a la cambra dues proposicions de llei –el 2018 i el 2019– de reforma del Codi Penal, que van decaure. En un debat viu i apassionat, el rebuig del PP i Vox va encendre la indignació, i més quan el diputat popular José Ignacio Echániz va acusar el govern PSOE-Podem de

voler l'eutanàsia per estalviar en sanitat. “La posició de la dreta amb l'eutanàsia és: «Que es foti Ramón Sampedro!»”, denunciava el portaveu de Podem, Pablo Echenique. “És repugnant que tu defensis això!”, va exclamar un diputat del PP no identificat. El vicepresident Iglesias, que ho va sentir, exigia al PP que l'ofensiu donés la cara i es disculpés amb Echenique.

El debat sobre l'eutanàsia d'ahir era el tercer que viu el

Congrés en vint mesos. La despenalització es va debatre el 2018 i el setembre del 2019, ja a les portes de la repetició electoral del 10-N. A favor de la proposició del PSOE, hi van votar els partits del govern, ERC, JxCat, Cs i el PNB. “És el PIN de la llibertat”, etzibava al PP i Vox Sergi Miquel (JxCat). “El dolor humà no té ideologia. Que no vingui el PP amb la història que volen una llei de cures paliatives!”, rebatia María Luisa Carcedo (PSOE).

Com ja es va plasmar en l'últim Consell de Política Fiscal i Financera i com ja han reprotxat des del vicepresident Pere Aragonès fins a la secretària d'Economia, Natàlia Mas, *in situ* a Madrid, el més polèmic és el repartiment del dèficit: de

l'1,8%, l'Estat se'n queda un 0,5%, mentre que deixa a la Generalitat i a la resta de comunitats el 0,2% i força els ajuntaments al dèficit zero. El gros dels números vermells el concentra la Seguretat Social, amb un 1,1% per la factura de les

pensions. La ministra Montero, però, ja obre la porta que l'Estat assumeixi part del dèficit de la Seguretat Social, perquè hi ha despeses que “són més pròpies dels pressupostos generals de l'Estat” que del sistema de pensions.

El xoc de calendaris es viurà ja aquest febrer, quan Hisenda vol iniciar el diàleg pressupostari amb el PNB i ERC i, alhora, ha de néixer la taula de governs, que ara ja té quatre seients segurs: els de Sánchez i Pablo Iglesias per la banda estatal i els de Torra i Aragonès en el si de la delegació catalana. Més enllà de la voluntat del govern de coalició del PSOE i Podem de complir la disposició addicional amb les inversions, Ruffián manté que per a ERC seran els avenços en la taula el que decantarà l'eventual vot a favor dels comptes, i aposta per “impermeabilitzar” el diàleg de les pressions. “La voluntat és presentar els pressupostos tan aviat com sigui possible i que s'aprovin durant l'estiu; sento no poder afinar més”, va dir Montero amb l'afany de pressionar ERC –però també l'oposició–, sense ser presonera de cap data. Els republicans són conscients que, després del plàcet a la investidura, l'hora dels pressupostos és el segon moment àlgid per collar Sánchez.

“Somriures al matí i...”

En l'estrena de la sessió de control al govern ahir al Senat, un dia abans del control del Congrés, la ministra Montero i el senador de JxCat Josep Lluís Cleries van protagonitzar un xoc d'alt voltatge pel finançament i el deute de l'IVA del 2017 que Hisenda es nega a pagar a la Generalitat. “Depenem d'un sistema de finançament ranci i injust”, li va retreure Cleries recordant que el model va vèncer el 2013 i que, a més, l'Estat es reserva el gros del dèficit per a si mateix, “per a les seves cosetes”. “Ara diuen que hem entrat en el «retroament»: somriures i copets a l'esquena al matí, i a la tarda, en el Consell de Política Fiscal i Financera, ens diuen que no pagaran els 443 milions que deuen a Catalunya de l'IVA del 2017”, va etzibar el portaveu de JxCat al Senat. Montero admet que el model vigent és “caduc” i “no ha proporcionat els recursos necessaris”, sinó unes “desigualtats injustificables”, però no va amagar l'enuig amb Cleries: “No té sentit dir que el govern es reservi diners «per a les seves cosetes». Jo no dic que demanin a l'Estat que apporti més a la Generalitat «per a les seves cosetes».” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Front comú de les llengües minoritzades al Congrés

Entitats de defensa del català, el gallec, el basc, l'aragonès i l'asturià lliuren un manifest per la igualtat amb el castellà. Volen que el govern espanyol compleixi les recomanacions europees

R.M. Bravo / Agències
BARCELONA

La Plataforma per la Llengua i diverses entitats que treballen en la defensa del gallec, el basc, l'aragonès i l'asturià van presentar ahir un manifest al Congrés dels Diputats en què reclamen per a aquestes llengües els mateixos drets que el castellà. Ho van fer en una trobada amb representants del PSOE, Unides Podem, BNG, EH Bildu, Esquerra, EAJ-PNV, JxCat, la CUP i Compromís, als quals van convidar a començar a treballar per revertir la situació de desigualtat en què es troba la ciutadania que es vol expressar en aquestes llengües en la seva relació amb l'administració estatal. Francesc Marco, de la Plataforma per la Llengua, ho il·lustrava: "Quan truques al telèfon d'informació de l'administració general de l'Estat [el 060], no hi ha ningú competent per atendre't en cap llengua que no sigui el castellà." Aspectes, diu, "per als quals no caldria cap canvi legal, sinó voluntat política".

El manifest —que signen la Plataforma per la Llengua, Ciemen, Omnium, Kontseilua, A Mesa pola Normalización Lingüística, Iniciativa pol As-

Els representants de les entitats, ahir al Congrés dels Diputats, a Madrid ■ CEDIDA

turianu, Nogarà i Acció Cultural del País Valencià—reclama que "les llengües pròpies diferents del castellà han de gaudir dels mateixos drets i deures que es reconeixen al castellà", el primer dels quals ha de ser el deure de conèixer les llengües oficials i d'implantar mesures necessàries per estendre'n el coneixement generalitzat als seus territoris respectius. L'Estat, continua el document, ha d'assumir, i no només retòricament, la

seva condició plurilingüe en la legislació de les administracions, començant per la Constitució. S'hi posen com a exemple els casos de Bèlgica, Suïssa, Finlàndia i el Canadà, valorades per les entitats com a societats plurilingües més avançades.

Demanen, així, que l'administració que serveix la ciutadania dels territoris amb llengua pròpia diferent del castellà pugui funcionar en les diverses llengües, i cita organismes

com el Tribunal Constitucional, el Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, l'Agència Tributària i la Seguretat Social. I per garantir-ho, s'ha de capacitar el personal de totes les administracions públiques, inclosa la justícia, així com incloure les diverses llengües en els veus oficials i en l'etiquetatge. I es reclama que l'emissió dels mitjans de comunicació es pugui rebre de manera recíproca entre els territoris del mateix espai lingüístic. "Que a Catalunya, per exemple, puguem veure la televisió valenciana", segons Marco, que hi va afegir que "un estat ha de lluitar contra totes les discriminacions".

Els representants de les entitats recorden que l'Es-

La frase

“Les llengües pròpies diferents del castellà han de gaudir dels mateixos drets i deures”

MANIFEST PLURALITAT LINGÜÍSTICA: LLIBERTAT, IGUALTAT I DEMOCRÀCIA

tat té compromisos adquirits en l'àmbit internacional, com la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries i la Declaració Universal dels Drets Lingüístics. Però alerten que el reconeixement ha estat més teòric que no pas pràctic. El president d'A Mesa pola Normalización Lingüística, Marcos Maceira, va exigir que "per fi l'Estat compleixi amb les recomanacions" del Consell d'Europa, fetes en el seu diagnòstic del desembre passat, basat en la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries. ■

Precedent en campanya electoral

Les entitats que promouen l'ús del català, el gallec, el basc, l'asturià, l'aragonès i l'aranès van presentar a Madrid un manifest a finals d'octubre, coincidint amb la campanya electoral del 10-N, en què es demanaven compromisos concrets als partits. Reclamaven, per revertir el desequilibri entre el castellà i les altres llengües, el reconeixement dels mateixos drets i

deures, normalitzar-ne l'ús a l'administració de justícia i posar fi a la imposició que mitjançant la llei es fa del castellà. El secretari general de Kontseilua, Paul Bilbao, va afirmar ahir que amb el nou govern espanyol "s'ha obert una finestra d'oportunitat" per, si hi ha veritable voluntat política, començar "una nova etapa en la garantia dels drets lingüístics".

Cs exigeix encapçalar la llista conjunta amb el PP

F.E.
BARCELONA

Ciutadans i el PP ja fa dies que estan utilitzant les seves compareixences públiques per falcar posicions amb vista a les negociacions per a una eventual llista conjunta a les eleccions catalanes. Si dilluns eren els populars que fixa-

ven quines podrien ser algunes de les condicions de sortida —no circumscriure l'operació a l'escenari electoral i aprofitar per reordenar tot l'espai del centredreta estatal per reagrupar forces—, ahir va ser la lider *de facto* de la formació taronja, Inés Arrimadas, qui va delimitar el seu terreny de joc. Per

començar, la unió d'esforços no s'ha de limitar, només, a les eleccions al Parlament, sinó també a les basques i a les gallegues. I aquí rau el primer problema, perquè el PP, sobretot a Galícia, no vol la coalició. "M'ha sorprès molt el cop de porta del senyor Feijóo de bon començament", va dir ahir Arrimadas, que

també hi va afegir que donen per descomptat que hauria de ser el president gallec qui liderés aquest llista a dos. Ara bé, també va deixar clar que, en el cas de Catalunya, el cap de llista hauria de ser de Cs i, més explícitament, Lorena Roldán, a qui va donar suport explícit davant els rumors que el diputat Nacho Martín Blanco també podria presentar-se. La mateixa Roldán, també ahir, va fer aquesta reafirmació aprofitant una entrevista a Rac1: "Soc la candidata de Ciutadans des del mes de juliol." ■

Lorena Roldán durant la compareixença que va fer ahir als mitjans al Parlament abans de la sessió de la tarda ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La jutgessa autoritza el permís de 72 hores a Jordi Cuixart

La fiscalia s'havia oposat a la seva concessió perquè no es mostra penedit, però la magistrada recorda que la normativa no imposa l'obligació de penediment. Podrà sortir per anar a treballar

Redacció
BARCELONA

La jutgessa de vigilància penitenciària ha autoritzat el permís de 72 hores al líder d'Òmnium Cultural Jordi Cuixart, al qual es va oposar la fiscalia. La jutgessa conclou que ha tingut una "bona conducta" a la presó i que la seva frase "Ho tornaria a fer" es limita a la "mera expressió d'un pensament ideològic i polític". En l'acte judicial —d'aplicació immediata—, el tribunal rebutja els arguments de la fiscalia d'oposar-se a aquest permís de tres dies, atès que la seva col·laboració en les activitats de la presó és total i "encomiable" i que la normativa penitenciària no imposa l'obligació del condemnat a penedir-se.

L'aval de la jutgessa de vigilància penitenciària a aquest permís arriba després que el 6 de febrer la junta de tractament de la

Jordi Cuixart tornant a la presó després del seu primer permís penitenciari, al gener ■ EFE

presó de Lledoners, on compleix una condemna de 9 anys per sedició, va acordar permetre-li sortir de dilluns a divendres per anar a treballar, en aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari, que requereix de l'autorització

de la magistrada.

La fiscalia va rebutjar que se li atorgués el permís de tres dies perquè considera que no s'ha penedit, ja que va assegurar —tant al judici del procés al Tribunal Suprem com després en un llibre— que "ho

tornaria a fer" i que no ha seguit cap programa de tractament específic sobre el delictes de sedició que permeti concloure que ja ha estat "reeducat" i que assumeix la comissió de delictes "sense distorsions cognitives". ■

Òmnium estén la campanya per l'amnistia

Després de la presentació pública que es va fer la setmana passada, Òmnium Cultural ha començat a fer visible sobre el territori la seva campanya en què demana l'amnistia per a tots els represaliats de l'independentisme. Entre altres formats, l'entitat ha desplegat murals, cartelles de gran format a les entrades i sortides de les ciutats més poblades i opis al carrer per difondre el missatge central de la iniciativa. Igualment, a Barcelona i la resta de la seva àrea metropolitana la campanya també és visible al transport públic, ja sigui als autobusos o a les principals estacions de metro i dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. De manera paral·lela, també es pot firmar el manifest que està penjat a la pàgina web <https://amnistiaara.cat/>.

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Eleccions al País Basc

El lehendakari, Iñigo Urkullu, s'ha desmarcat de l'avançament electoral de Catalunya. És d'imaginar que en va parlar amb el president Torra abans de triar el dia 5 d'abril per convocar les eleccions al Parlament basc. Si no hi ha contratemps judicials, Torra vol convocar per al mes de juny o fins i tot per després de l'estiu o esperar l'any vinent. El fet que hi hagi un anunci electoral català sense cap data concreta deixa espai per a l'especulació. Obre tot tipus d'estratègies polítiques per part dels partits que estan subjectes a esperar que el president, que té mentrestant la paella pel mànec, convoqui les eleccions. Històricament ha passat que el Partit Nacionalista Basc, a diferència dels partits sobiranistes catalans, vol anar per feina amb les seves relacions amb el govern espanyol. Entre els motius del lehendakari per avançar les eleccions hi ha el desig d'afrontar la tardor amb el govern basc constituït quan han de començar les negociacions dels traspassos.

Es veu clarament que no hi ha una estratègia conjunta per aconseguir la independència respecte de l'Estat espanyol. Hi ha diferències de velocitats, tal com va manifestar el juny del 2017 Iñigo Urkullu a Carles Puigdemont, tot i que mesos després va intentar evitar l'aplicació a Catalunya de l'article 155 proposant a Mariano Rajoy que si el Parlament no donava llum verd a la DUI es convocarien eleccions al Parlament de Catalunya.

Urkullu, com probablement farà Feijoo a Galícia, avança les eleccions. Consideren que els seus projectes dels seus respectius territoris no tenen res a veure amb el conflicte català. Amb l'avançament deixen via lliure a la taula de diàleg i, amb l'avançament del País Basc, justificació perquè Torra no convoqui eleccions tan avançades com alguns sectors esperen...

Maregassa al Consell per la República, a Perpinyà

La seva presidenta, Júlia Taurinyà, plega a pocs dies del gran acte de Puigdemont

F. Espiga
BARCELONA

La periodista i productora artística Júlia Taurinyà (Perpinyà, 1983) va anunciar ahir la seva renúncia a la presidència del Consell de la República de la Catalunya del Nord, delegació que tot just es va constituir de manera formal fa poc més de quatre mesos. A través d'una piulada a Twitter, Taurinyà va justificar la decisió per motius "ideològics, relacionals,

professionals i de salut". Aquesta suma d'arguments, però sobretot el fet que el dia 29 Perpinyà serà escenari d'un acte del Consell per la República on està anunciada la presència de Carles Puigdemont, va provocar que la dimissió agafés més volada i donés lloc a múltiples lectures i interpretacions, sobretot a les xarxes socials. L'escriptor Joan Lluís Lluís ha assumit la presidència provisional de l'ens, en espera de la tria d'un substitut definitiu.

La notícia de la marxa de Taurinyà va agafar ahir alguns sectors de l'independentisme a contrapeu per inesperada, tot i que a

la Catalunya del Nord era objecte d'especulació ja fa dies. Que ja se'n parlava, vaja.

Diverses fonts expliquen que la productora artística havia mantingut alguna topada amb els màxims responsables del Consell, diferències que poden haver tingut un paper més o menys clau en la seva dimissió. Tant la mateixa Taurinyà com la resta de membres de l'organisme es van imposar ahir la llei del silenci i no van voler fer declaracions, ja que ara mateix les prioritats són dues: la més immediata és sargir l'estrip i girar full, i, la segona, centrar-se en l'organització de l'esde-

Carles Puigdemont i Júlia Taurinyà el 14 de novembre del 2019, quan es va formalitzar l'obertura de la delegació ■ ACN

veniment del dia 29, que ha desbordat moltes de les previsions inicials —ja es parla d'una perspectiva de més de 50.000 assistents— i que també ha generat no pocs maldecaps.

A banda de l'expressió Puigdemont, està previst que hi participin Toni Comín, Clara Ponsatí o Artur Mas, a més de representants de les entitats sobiranistes. ■